

NAPREJ.

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 20 " " "
za čet. " 1 " 75 " " "

po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 60 " " "
za čet. " 2 " 5 " " "

Oznanila.
Za navadno tristopno
vrsto se plačuje:
6 kr., ktera se enkrat,
9 " " " dvakrat,
12 " " " trikrat
natisne, veče črke pla-
čujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti
kolek (štempelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem
trgu hišna št. 15.

Rokopisi se ne vračujejo.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 19.

Ta list izhaja vsak vtorek in petek.

Tečaj I.

Ljubljanski deželni zbor.

4. dan marca. (21. seja.) Zadnje seje zapisnik se je prebral in potrdil. Na to je g. prvosednik bral prošnjo, ktero je na Dunaj podalo planinsko društvo (alpenverein.) Ta prošnja govori, naj bi deželni zbor dovolil nekoliko stroškov za ceste in pota po planinah. Izročila se je prosilnemu odboru. G. prvosednik je tudi oznanil, da sta v zadnji seji bila za perovodnji izvoljena gg. Pinder in Kapele. Potem je prišla vrsta na g. Derbičev nasvet, naj bi se prenalredil zakon o vojaškem naboru (rekrutbi.) G. Derbič je v krepkem govoru razlagal vzroke svojega nasveta, rekóč, da zadnji zakon o vojaškem naboru je nepravilčen, pa se ga povsod vendar trdo držé; ali da narodu nikakor ni po godi, posebno zato ne, ker je tako težko človeka oprostiti od vojaščine, in le bogatec, ki more položiti 1200 gld., lahko odkupi svojega sina, kateremu potlej ni več treba imeti krvi pripravljene svojemu cesarstvu; da oče, ki je star 59 let in 364 dni lahko izgubi sina, oče pa, ki ima prav 60 let, več ne; da bi še imela zakonito veljati, če tudi nikjer na listih ni zapisana, tista naprava, po kateri oče izroči svojo zemljo najboljšemu sinu, kajti po zakonu (postavi) hišo in zemljišče dostikrat prejme najnevrednejši sin, ki potem vse zapravi; da je tudi kaj težko oprostiti učenca, ker zdaj se ni vojaščine bati le samo tistim, ki so v odličnem razredu (vorzugsklasse), kar se pa ne godi po učilnicah vselej, kakor bi se moralo, ker odlični red časi profesorji dadé, komur se njim zdí; da bi se dalje moralo skrbeti, naj bi vojaščine prosti bili tehnik, iz katerih se delajo obrtniki in da bi se obrtnost imela vedno podpirati. O komisii za vojaško oproščevanje pa je djal: nikogar nečem dolžiti, da premalo vé; ali vendar težko verujem, da bi vojaškemu poveljniku bilo posebno znano, kaj in kako je treba kmetom; komisija o vojaškem oproščevanju po mojej glavi ni čisto nič potrebna, (glasovi: res! dobro!) ker ne more družega storiti, nego da sklene, kar je uže poprej sklenila okrajna sodba. Kadar kaj več stori — kar je pa res malokdaj, to se mora njej na na čast potrditi — potem ravná po svojej glavi, ker neče razumeti, da je ni treba. (Pohvala in smeh.) Naposled je g. Derbič svetoval, naj bi se to predalo odboru petih poslancev, kar je tudi zbornica potrdila. Potem je prišla vrsta na vprašanje, ali bi deželni odbor prevzel, ali ne, ljubljansko delalnico (arbeitshaus.) Poročevavec je bil g. dr. Zupan, in hrabro je zagovarjal §. 25. deželnega reda, po katerem ima deželni odbor pravico, da sam voli svoje uradnike. Začel se je razgovor, v katerem so se oglasili g. Roth vladni komisar, in gg. poslanci: Guttman, Brolih, baron Apfaltern, dr. Toman, dr. Bleiweis, Kromer in Dežman. G. Brolih je

zagovarjal vlado, ali ne posebno srečno, ker njegov nasvet še celó ni podpore našel med poslanci; ovrgli so se tudi nasvetje g. barona Apfalterna in dr. Zupana, in prijét je bil nasvet deželnega odbora. Vlada bode torej še dalje v rokah delalnico imela, dokler morda prihodnji deželni zbor v red ne spravi te stvari. Na zadnje je prišla na vrsto meja med Kranjsko in Hrvaško pri Žumberku. Potrdilo se je, kar je bil nasvetoval deželni odbor. Prihodnja seja v petek 6. dne t. m. Na vrsto pride vprašanje, koliko bi se vračevati moralo za vojaško priprago (vorspann), in potem bode govor o savskem mostu.

Govor poslanca g. dr. Tomanu v deželnem zboru 24. dan februarja.

Če primerimo sosednji okrožji kranjske in štajerske dežele, namreč novomeško in celjsko okrožje, vidimo, da je za novomeško pisano, da ima 704.754 orali zemlje, ktera donaša po 1,842.090 gld. čistega dohodka, davka pa mora plačevati po 327.584 gld., da torej na oral hodi po 2 gld. 36 kr. čistega zneska, in po 27 $\frac{3}{4}$ kr. davka po katastru za trdno veljavnem; celjsko okrožje pa ima 631.242 orali zemlje, ktera daje po 1,398.546 gld. čistega dohodka, in davka poklada po 248.707 gld., da torej hodi na oral po 2 gld. 13 kr. čistega dohodka in po 23 $\frac{3}{4}$ kr. davka. Ako se ozremo še na sosednja okraja, na krški v kranjskeji ter na sevniški v štajerskeji deželi, zopet vidimo, da ima krški pisane 38.513 orali zemlje, ktera nosi po 151.757 gld. čistega dohodka, in plačuje po 32.322 gld. davka po katastru za trdno veljavnem, da torej na oral hodi po 4 gld. 42 kr. čistega zneska, in po 50 $\frac{1}{4}$ kr. davka; sevniški, na unej strani Save ležeči okraj pa ima 15.723 orali zemlje, ktera daje po 31.194 gld. čistega dohodka, in plačuje po 5.547 gld. davka, da torej hodi na oral po 1 gld. 58 $\frac{1}{4}$ kr. čistega zneska, davka pa še polovice ne, t. j. namreč samo po 21 kr. (Čudež po dvorani.)

Dovolite, moja gospôda! naj povém še nekoliko krepkih primer iz posameznih sosednjih srenj; čiste dohodke pak bodem povsod imenoval tako, kakor jih je zapisala v to odločena komisija. Za trdno veljavni kataster pravi, da okoli Šentruprta blizu Mirne taka njiva, ki meri 1 oral, daje po 19 gld. 15 kr. čistega doneska, okoli Šentlenarta preboldskega (Pragwald) okraja na Štajerskem pa le po 6 gld. 25 kr.; na Raki v krškem okraji daje travnik, če meri 1 oral, po 15 gld. 40 kr. čistega doneska, v Artiči blizu Brežic na Štajerskem pa samo po 5 gld. 50 kr., torej le tretjino tega, kar daje kranjski travnik; v Ravnem, krškega okraja donaša vinograd, kadar meri 1 oral, po 32 gld. 40 kr., v kapelskeji srenji pri Brežicah na Štajerskem pa samo po 9 gld. 55 kr. (čudež); v srenji

Vélikej dolini kostanjeviškega okraja daje pašnik, če meri 1 oral, po 4 gld. 15 kr. čistega doneska, okoli Sremiča rajhenberskega okraja na Štajerskem pa le po 1 gld. 5 kr. (Čudež.)

Koliko ti razločki med čistimi doneski raznih srenj pomagajo, da so potem večji ali manjši davki, lahko razumemo, če premislimo to-le: njiva prvega razreda (klasa), ako bi merila 4 orali, bila bi v katastru za trdno veljavnem na Kranjskem pri Mirni v šentruprškej srenji zapisana, da nosi po 77 gld. na leto čistega dohodka, in plačevati bi morala po 13 gld. 41 kr. davka; na Štajerskem pri sv. Lenartu preboldskega okraja bi pa taka bila zapisana, da ima le 25 gld. 40 kr. na leto čistega doneska, in plačevala bi samo po 4 gld. 33 kr. davka; travnik prvega razreda, ako bi meril 5 orali, imel bi na Kranjskem na Raki v krškem okraji pisano, da nosi po 78 gld. 20 kr. čistega dohodka, in plačeval bi po 13 gld. 55¼ kr. davka, na Štajerskem v Artiči pri Brežicah bi se mu pak sodilo samo po 29 gld. 10 kr. čistega doneska, in plačeval bi po 5 gld. 11¼ kr. davka; za vinograd prvega razreda, ako bi meril 3 orali, govoril bi kataster na Kranjskem v Ravnem krškega okraja, da ima po 98 gld. čistega dohodka, in plačevati bi moral po 17 gld. 25¼ kr. davka, na Štajerskem pri Brežicah v kapelskej srenji pak bi se mu prisojevalo samo po 29 gld. 45 kr. čistega doneska, in dajal bi po 5 gld. 17¼ kr. davka; ako bi kdo imel 10 orali velicega gozda, 10 orali nizke hoste in 5 orali pašine, vse iz prvega razreda, reklo bi se mu na Kranjskem v srenji Vélike doline kostanjeviškega okraja, da iz tega dobiva po 30 gld. 45 kr. čistega dohodka, in plačeval bi po 5 gld. 28 kr. davka; na Štajerskem okoli Sremiča v rajhenberskem okraji bi se pa tacemu posestvu sodilo po 10 gld. 37¼ kr. čistega dohodka, in plačevati bi trebalo samo 1 gld. 53¼ kr. davka na leto.

Nečem truditi slavne zbornice, da bi še več pripovedoval iz imenovanega pisanja, ktero prečestiti g. Anton grof Auersberg misli gotovo podati odboru; ali ménil sem, da toliko moram opomniti, naj bi se videlo, kako pravične so naše tožbe, kar se tiče prevelicnih davkov (Dobro! dobro!) Vendar pa sodim, ko sem prave davke splošno imenoval neprimerne in težeče, da smem tudi povedati nekoliko dokazov o družih pravih davkih. Hišna razredovina (hausklassensteuer) ima zdaj 12 razdelkov, kar pa nima pravične podloge, nima enacega merila. Za stanovališča, v kterih so po 1—3 prebivalni prostori, gre po 70 kr., v kterih pa je po 30—35 tacih prostorov, gre po 63 gld. davka na leto. Vidi se iz tega, da so posebno večja poslopja v trjih davkih nego manjša. Vélikej zemljak in posestnik sploh ima stanovanje, da v njem biva on, biva njegova morda jako množna rodovina, njegovi delajoči služabniki, da hrani pridelano poljščino, pa vendar mora plačevati za to jako veliko razredovino. (Čudež.) To velicega zemljaka posebno zadeva, ker morajo plačevati njegovi starinski, prostorni, obili gradovi tolike davščine, da si morda tudi po vseh mnogih prostorih zdaj ni prebivališč, in da si morda tudi nimajo v njih stanovanja državni uradje. Kaj pa jim je storiti? Ali morda naj bi svoje zidovje podrl, vrgli na razvaline, zato da bi potem kako avstrijsko društvo dobilo priliko skrbeti za te podrtine, ker so spominki nekdanjega zidovanja? (Živa pohvala in smeh.)

Nikakor se ne more umekniti razredovini, kdor ima tako posestvo, če ga neče podreti, ker dvorni ukaz 9. julija 1840 pravi, da se ponižajo davki samo potem, če se umakne vnénje ozidje tistega stanovanja, za ktero je tožba, da se od njega preveč plačuje. Ali kdor umiče vnénje ozidje, tak pač tudi podira poslopje, (glas: prav dobro!) in kako bi se pa to moglo tudi zgoditi, če na posestvu leže pravice kake zastave? Kdor ima kaj enacega, mora plačevati davke; pomagati si

ne more nikakor. Nepravična razredovina bi se dala odpraviti, ako bi se ta davek postavil na pravično podlogo po razmerji prebivalnih prostorov z majhnim vsakoletnim nakladom. Lehko bi imenoval stvari, ktere posebno po krivem zadeva razredovina; take so na pr. zidanice po vinskih gorah. V zidanicah ne prebiva nihče, ampak narejene so le, da se v njih vinske posode hranijo, in da njihov podstrešek ljudje tako rekoč mimo gredé uživajo, vzlasti kadar je več daljšega dela po vinogradih. Če si vinograjski delavci kuhajo vsakdanjo hrano v pečéh, ki stojé po zidanicah, ne more zato še nihče trditi, da so take zidanice postavljene za tega delj, da bi se v njih zmirom prebivalo, in da bi torej morale plačevati razredovino. (Glasovi: prav dobro! Čisto res!)

Zdaj mi je na vrsto vzeti najmovino (hauszinssteuer.) V razglasu novčnega ministerstva 9. avgusta 1850 govori §. 2., da po tacih krajéh, koder je največ prebivalnih prostorov po navadi razdanih v najem (štant), morajo tudi najmovino plačevati celó tisti prostori, ki niso v najem dani, ampak odločeni, da v njih stanuje sam gospodar z rodovino. Tedaj se pač lahko pripeti, kdor ima hišo, da mora plačevati najmovino, ako tudi nima prostora, kterega bi utrpel v najem dati gostaçem (innwohner); ali ako morda ne more dobiti nikogar v svoje prazne sobe na stanovanje; gleda se najbolj na to, ali je v tistem kraju največ tacih hiš, ki imajo gostaçe, — navadno se pa take stvari nič kaj na tanko ne preiskavajo. (Dobro! Smeh.) Kdor ima gostaçe v hiši, mora tedaj sam od svojega prebivanja dajati najmovino. Temu se ne more nikakor priti v okom, dokler se tako ne ustanovi, kar bi edino bilo pravično, da bi se davek plačeval samo od tistih noveev (denarjev), ktere hiša zares dobiva od gostovanja. O tej priliki bi krème posebno imenoval. Krème imajo sobe, da pod streho jemljó popotne ljudi, ali pa, da v njih, strežejo pivcem in jedcem. Dokler še ni bilo nalašč zato postavljene dohodvine (einkommensteuer), in dokler še ni zadevala krčmarjev, takrat je utegnilo biti po pravici, da so gostilnice dajale najmovino; zdaj pak jih zadeva dvojen davek; njihov prislužek mora dva davka plačevati za enega. (Glasovi: da! prav res!) Velika nepravda je tudi pri stranskih poslopih, vinskih shranbah, zidovanjih, odločenih oskrbnikom, služabnikom, delavcem pri grajščinah, fabrikah in rudarskih društvih. Postavljeno je, kakor bi delavci bili gostaçi. Vse logarske kočice po šumah, vse rudarske hišice, v kterih bivajo delavci, morajo plačevati najmovino. Tu bi v misel vzel posebno tri uboge kraje gorenske zemlje; ti so: Kamna gorica, od koder sem jaz domá, Železniki in Kropa. V teh sirotnih krajéh živi samo nekaj malo gospode, pa nekaj njenih delavcev, ki morajo plačevati najmovino. Žebjarji prebivajo v majhnih, tesnih izbicah, v kterih so jako zgnjeteni. Če za te kočice kaj dajó, plačujejo prav za prav le toliko, kar je treba za popravke. V tacih krajih je najmovina posebno bridka.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Pod korenem na sv. Matije dan. — Nemški, francozki, laški narod se vede po svoje, zakaj bi se ne smel tudi slovenski po svoje nositi? Bog hoče, da imamo vsak svoje na svetu; da imamo pravico živeti in biti narod. Ali Slovenecm grozi premnogo nasprotnikov, ki želé samo naše pogube. Radi bi izpodvezali vse žile in žilice, po kterih se pretaka narodni duh; radi bi posušili vire, iz kterih tako veselo vre narodno gibanje; radi bi popolnoma izpodkopali podlogo, na kterej stoji narodno življenje. Prizadevajo si narodno izobra-

Važnejše dogodbe.

ževanje ustavljati, narodno svest motiti, razcvitanje domače omike zatreti, zadušiti in siliti narod na tisti pot, na katerem bi rod za rodom čedalje bolj medlél, in potem do dobrega ugasnil. Med naše take nasprotnike pa moramo tudi šteti nekatere može v slavnem deželnem zboru. Volil je te može slovenski narod zato, da bi se poganjali za njegove pravice, za njegovo omiko in izobraževanje; da bi se potezali, naj se v učilnice in urade vpelje slovenski jezik, kar je naša resnična volja; ali ustavljajo se temu, in hoté vničiti in poteptati pravice, katere nam je podelil sam presvitli cesar, in z lastno roko podpisal v našem jeziku. Ali se to pravi, zahtevati pravice svojega naroda? Če so narodje od Boga in po božjej volji na svetu, imajo tudi pravico, da se narodno gibljejo in živé, in ako ima to pravico vsak narod, imamo jo gotovo mi Slovenci tudi, ker pred Bogom je vsak narod enak; pravica mora biti vsacemu. Kakor se pregreši človek, če bližnjemu zavira, da ne more storiti svojih dolžnosti, tako se tudi pregreši tisti, ki narod sovražno grabi, in brani, da bi se izobraževal brez krivice kacega družega naroda. Naš narod ne živí le samo v resnici na slovenskej zemlji, ampak ima tudi pravico, katero mu je dal Bog in potrdil cesar, da se na stalu slovenskega izobraževanja sme razvijati. Ako nečemo zaostati za družimi narodi na svojo preveliko škodo, moramo delati, kar od nas hoče imeti čas; moramo skrbeti za svojo omiko, toda za pravo, resnično, veljavno omiko, oprto na pravico in resnico. Vsak narod pak se more izobraževati samo v tistem jezici, v katerem govori in misli, katerega popolnoma umeje, torej v maternem jezici. Da se pak bode izobraževal naš jezik na pravej narodnej podlogi, mora narod poznovati njegovo krepost in lepoto, njegovo veljavo in korist na vse strani. To je pa mogoče samo tedaj, če dóbi slovenščina vso pravico, ktera jej gré od Boga in po naravi, pravico, da v svojej domovini veljá vsaj toliko, kolikor so veljali in še veljajo dozdanji gospodujoči jeziki. Če nam bode gosposka slovenski uradovala, potem bode ravnala, kakor hoče imeti narava, in pravica se bode godila narodu, ki bode gosposkam še več upal in bolj jih spoštoval. Slovan družim narodom ne zavida pravice, katere jim gredó, ali tudi hoče, da se njemu dá, kar mu gré. Bog daj, da bi se kmalo uresničila cesarska beseda!

J. K., posestnik.

Iz Celja konci februarja. L.— Slovensko pesništvo si je uže osvojilo epiko in liriko v raznih starinskih in skoraj vseh novih merah; v dramatikí smo pač jako zaostali; Hrvatje so daleč pred nami. V znanstvu res nismo še ondí, kjer bi imeli biti; ali vendar si prizadevamo, to se ve da le po okolnostih, v katerih živimo. Vlasti preiskavanja domače zgodovine se je Slovenec dobro poprijel. Da tukaj v némar pustim vse naše druge zgodovinarje, in v misel vzamem le mozirskega župnika, g. Ignacija Orožna, čestitega duhovna, izvrstnega pesnika in skladatelja ter pridnega učenjaka. Uže leta 1854 je v Celji dal na svitlo svojo „Celjsko kroniko“, vredno, da jo pazljivo prebira vsak Slovenec. Zložena je tako, kakor gredó leta po vrsti od najstarejših do naših časov. Zdaj marljivi župnik preiskuje bogati arhiv Gorjega grada. Žalostno je le, da ga je bil našel v takej zmešnjavi, v kakoršnej so po navadi vsi naši arhivi, ki bi gotovo zaslužili boljšega vardevanja. G. Orožen je bil zalótil vse, tudi najstarejše kože na kupe zmetane, in sem ter tje raznesene. Mnogo je bilo treba dela, predno se je to spravilo v red. Nabral je do zdaj uže do 1000 izpiskov iz raznih starinskih listov in rokopisov od leta 1140 do 1690. Vse to misli natisniti, in tako razgrniti zgodovino Gorjega grada in ljubljanske škofije, ter svojemu narodu pokloniti dar, katerega se bode gotovo radoval.

Ljubljana. 9. dan t. m. bode po dovolitvi milostljivega g. kneza in škofa slovsna péta maša v mestnej velikej cerkvi na spomin sv. Cirila in Metoda, in v nedeljo večer bode „beseda“ v čitalnici. — 3. dan t. m. je umrl kanonik Janez Šlakar, nekđaj vodja normalnih učilnic, in potem načelnik ljubljanske hranilnice. Oznanili smo bili uže, kako je pod njegovim vodstvom napredovala hranilnica, čigar zadnji véliki zbor je sklenil, da se pokloní 1000 gld. nbožnici, 1000 gld. filharmonskemu društvu, in da se ustanové štírje zalógi (stipendije) po 150 gld. učencem ljubljanske realke; ali tu opominjamo, da je podarila koroška hranilnica, kakor piše „Glasnik“, 50 gld. slovenskemu slovstvu v podporo; ljubljanska tega ni storila, da-si je tolik nje imetek.

— Slišimo, da je 3. dan t. m. pogorelo 13 hiš v Bukovji na Notranjskem blizu Predjame. — Govori se, da je v deželnem zboru 4. dan t. m. svoje delo dokončal odbor, ki je bil izvoljen za srejnjski zakon, kateri mora zdaj kmalo v zbornici priti na vrsto. Tudi se čuje, da se je g. Pínder odpovedal poslanstvu.

Trst. Na dan sv. Cirila in Metoda (9. dan t. m.) bode ob 9. uri zjutraj pri novem sv. Antonu maša, in ob 8. uri zvečer „beseda“ v čitalnici.

Celje. 15. dan t. m. bode v čitalnici „beseda.“

Dunaj. Gospodu Balabinnu je dala avstrijska vlada vedéti, da ne bode trpela da bi Rusi hodili čez njeno mejo.

— „Presse“ pravi, da je uže načrtan zakon o ministerskej odgovornosti, ali da bode moral počakati širjega državnega zbora, kateremu pojde na presodek. — Pravosodnje ministerstvo je dovršilo posvetovanje, kako naj bi se osnovalé nove sodnje preiskave. Ime jim bode: posamezne sodbe (einzelngerichte), deželne sodbe, viša deželna sodba in viši sodnji dvor. Okrajnih zbornih sodij ne bode. Zadnja obravnava bode ustna.

— V tiskarnej tožbi lista „Wandererja“ je obsojen g. Emerik Ranzoni, da plača 40 gld. globe (denarne kazni), ali pa da bode zaprt 8 dni, g. Ivan Nordman, da plača 15 gld. globe, ali da bode 3 dni zaprt, in da izgubi 100 gld. pológa (kavcije.)

— Čuti je, da bi Avstrija bila pripravljena pomagati, naj se zopet napravi staro poljsko kraljestvo.

— List „Kölner Ltg.“ vendar piše, da grof Rechberg ni hotel svojega imena postaviti v pismo, v katerem so se dogovorile zapadne države Rusom biti neprijazne v poljskem vporu.

Trojedina kraljevina. Karlovska čitalnica je bila, kakor piše „Glasonoša“, 1. dan t. m. 25 let stara. Iz početka je imela samo okoli 30 udov pa dve majhni sobici; denes pa ima 12 lepih prostorov, in prihodnje leto se preseli v svoje lastno poslopje „gradjanski dom.“ Zdaj šteje društvo do 350 udov, spravilo je v hranilnico 1000 gld. gotovine; ima tudi veliko knjižnico itd.

Česka. V cerkvi na Vyšehradu bode 9. dan t. m. v spomin sv. Cirila in Metoda velika maša, pri kateri bode staročeske korale pelo društvo „Hlahol.“

Ruska. Poljska. „Czas“ pravi, da četa, kterej so govorili, da je Microslavski ukazoval, ni razkrojljena, ker je 20. in 21. dan febr. bila nove bitve pri Vloclavku, Služevu in Radziejevu. Po vsej Poljskej deželi je vpor, ki se uže celó bliža Varšavi. Pri Biali Podlaskej so Poljaci zmogli; tudi Mielencki v Kajavii srečno vojuje.

— Potrdilo se je, da je vojskovod Nečaj ujet. Microslavski se je res moral umikati carskim vojakom, pa le, ker

je imel s seboj premalo ljudi; njegova izguba ni tolika, kakor so bili zagnali nekteri časniki. Bitva je bila tudi med naprédama (vorposten) pri Strzyzovem, pol milje od Michova; Rusi so se morali odmikati. Langievič in Jezioranski sta tedaj stala v Vodzislavu in Zarnovicah. Pri Mrzyglosu na varšavsko-dunajskeje železnici so 28. februarja zgrabili Rusi vpornike pod Čieškovskim. Tudi tukaj so Rusi pobegnili, pustivši na bojišči nekaj ranjenih in mrtvih. Bilo je dalje pri Lodzii bojevanje, kjer so oboji mnogo izgubili; umeknili so se vendar Poljaci, kajti bili so slabo oroženi.

— V Litvi vpor seza uže do Pinska. Več vpornikov se je pokazalo okrog Slucka; na severji Litvanske zemlje vojujejo vporniki med Vilno in Dynaburgom.

— List „Schles. Ztg.“ pripoveduje iz Sosnovic, da je Langievič pripeljal 6000 vpornikov v Zombkovic, in potolkel Ruse. Popotni pripovedujejo še za drugo zmago, da je namreč 4000 Poljakov pri Hiškovu premoglo ruske vojake. — Varšavske gospé so obroče snéle iz oblačila, ker to žalujočim ne pristuje.

Varšava. 28. dan februarja se je bilo v gosposkih ulicah zbralo do 80 moških, da bi odrinili k vpornikom; ali policija jih je prijela.

Srbska. Rus je do zdaj pošiljal orožje, zdaj pa tudi konje, katerih je uže 4000 prišlo v Beligrad. Bogatin Miša Atanasijevič je vladi pismeno oznanil, da rad pokloni svoje 100.000 zlatnikov (cekinov) vredno poslopje, da bi va-nje prišlo vseučilišče.

Črna gora. Turška je privolila, kar so zahtevali črnogorski poslanci; strelnice se torej ne bodo zidale, in prepir za mejo rzsodi komisija, ki bode zato poslana tje na mesto, kjer se ima poravnati meja med Črno goro in Turško.

Francozka. Časnik „Times“ govori, da je cesar Napoleon sam pisal v Petrograd carju o poljskih zadevah.

Turška. Izmail-paša je véliki vezir, in rekel je, da ne misli térjati, niti kar mu je država še dolžna plačila, niti kar bode še le prihodnje zaslužil.

Amerika. Amerikanski listi pišejo, da se je v Sira-kuzu mlada ženska po daljnopisu (telegrafu) poročila z vojakom, ki je bil 400 angleških milj od nje pri Washingtonu.

Javne prodaje.

Dražbe			Imena tistih, katerih posestvo se prodaja	Od kod so doma?	Okrog:
1.	2.	3.			
.	.	9. mar.	Štefan Debeve.	iz Hrenove.	Senožeče.
.	.	18. „	Jakop Frantar.	„ Ihan.	Brdo.
27. mar.	29. apr.	29. maja	Matevž Leder.	„ Gaberji.	„
12. „	13. „	13. „	Andrej Lebstock.	„ Žvirc.	Žuženberg.
12. „	13. „	12. „	Janez Kavc.	„ Žužemberga.	„
10. „	9. „	11. „	Matija Hoge.	„ Ruččegama.	„
.	28. mar.	28. apr.	Jernej Požar.	„ Bukovja.	Senožeče.
16. mar.	13. apr.	18. maja	Janez Svele.	„ Ljubljane.	Ljubljana.
11. „	15. „	16. „	Florjan Galle.	„ Kamn. potoka.	Trebno.
.	.	15. apr.	Janez Zupan.	„ Račjega sela.	„
26. mar.	25. apr.	27. maja	Tone Hrovat.	„ Zlatenk.	Brdo.
.	16. mar.	16. apr.	Janez Dolenc.	„ Peščenika.	Zatična.
.	.	17. mar.	Janez Steinberger.	„ Vrbova.	Bistrica.
26. mar.	30. apr.	28. maja	Jernej Kovč.	„ Gorič.	Kranj.
.	.	11. mar.	Tone Bukovnik.	„ Htemož.	„
.	.	22. apr.	Matevž Palčič.	„ Vrhnika.	Lož.
24. mar.	24. apr.	27. maja	Jakop Jamnik.	„ Praš.	Kranj.
.	.	10. apr.	Miha Crnu.	„ Ponikev.	Lož.

Loterija 4. marca 1863.

Trst: 25, 1. 80, 12. 54.

Ljubljanska cena

4. marca 1863.

	Srednja cena		Najviša cena			Srednja cena		Najviša cena						
	gld.	kr.	gld.	kr.		gld.	kr.	gld.	kr.					
vagan pšenice	4	79	—	—	stot pšenične moke	6	—	13	—	libra govédine	—	20	—	22
„ rži	3	2	—	—	„ ržene	8	—	—	—	„ telétine	—	—	—	21
„ soržice	3	65	—	—	„ ajdove	7	—	10	—	„ svinjine	—	—	—	21
„ ječmena	3	3	—	—	„ debeljačeve	—	—	6	—	„ slanine nove, (špeha)	—	—	—	25
„ ovs	1	99	—	—	„ sena	1	30	1	60	„ „ stare	—	—	—	44
„ debeljače (turšice)	3	11	—	—	„ slame	—	90	1	—	„ sala	—	—	—	34
„ ajde	2	40	—	—	vagan oglja	—	38	—	48	„ masla	—	—	—	60
„ prosa	2	96	—	—	„ koruna (krompirja)	—	—	1	50	„ prsnega masla (putra)	—	—	—	58
„ šizola	4	50	—	—	„ sežen drv 30“ dolžih (trdih)	—	—	8	—	„ lojevih sveč	—	—	—	44
„ leče	6	20	—	—	„ „ (mehk.)	—	—	6	—	„ meda	—	—	—	26
„ graha	6	—	—	—	libra (funt) sladkorja	—	36	—	40	„ prediva	—	21	—	36
„ boba	5	—	—	—	„ kave	—	70	—	90	vrč (bokal) vina	—	40	—	80
„ kaše	4	56	—	—	„ olja laškega	—	50	—	66	„ piva	—	20	—	32
stot (cent) ječmenka (ješpranja)	6	90	—	—	„ lanenega	—	—	—	38	„ žganja	—	60	—	—
					„ goršičnega	—	—	—	40	„ vinsk. cveta	—	84	—	—

Dunajska borza

4. marca 1863.

Državni papir.	Denar	Blago	Bankne akcije	Denar	Blago	Denar	Blago	Kneza Windišgr.	Denar	Blago
5% avst. vr.	69.40	69.60	Severne železnice	812.00	813.00	Tem. Slav.	74.25	74.75	21.75	22.00
5% nacional	81.80	81.90	Državne	189.70	189.90	Parobrodne	74.50	75.00	23.75	24.00
5% črka B.	97.00	98.00	Južne železnice	235.00	235.50	Tržaške	72.75	73.00	16.75	17.00
5% lombardo-benešk.	103.50	104.50	Pardub.-Rajhenb.	270.25	271.25	galic.	73.75	74.00		
5% beneško posojilo	93.00	94.00	Zapadne železnice	131.20	131.50	bukovinske	72.50	73.00		
5% metalike	75.40	75.50		153.50	154.00					
M. komske obresti	16.75	17.00								
Srečke leta 1839	154.50	155.00								
„ 1854	92.75	93.00								
„ 1860	94.00	94.10								
„ 100 gld.	95.10	95.25								
5% posojila na davke	95.40	94.50								
Obrotnijske akcije.										
Kreditne akcije	219.80	219.90								